

KOLTEK (6) *sb*

kołtek *m* (5), [**kołstka** *f*], **tołtek** *m a*. **tołtka** *f* (1); kołtek *BielKron* (5); tołtek *a*. tołtka *LudWieś*.
o oraz a jasne.

[*sg N kołstka. ◇ A kołstkę.*] ◇ *pl N kołtka* (1). ◇ *G kołtków* (1); [-ów], -(o)w. ◇ *A kołtka* (4).

Sł stp: kołtka, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów, błędnie: kołstka).

1. *Kolczyk* (6) : *Moy braciŹzku zawitay A mnie złote tołtka day. LudWieś A3; Weźmicie kołtka żon wálznych y dzyeći/ á przynieście do mnie. BielKron 34v; Ktorzy wneth nádáli mu kołtkow złotych do vřzu BielKron 50v; Niewiáfty [...] v vřzu nořzå tákie rzeczy iáko v nas kołthki BielKron 445, 13, 452v; [Ybyło/ gdy przeřtáli wielbładowie pić/ wziął mąż (on) kołtkę złotå/ ktora ważyłå poł (řzekłå) y dwie mánuelli ná ręce iey/ ktore ważyły dzieřięć řzekłow złotych. BudBib Gen 24/22 (Linde); Kolłtkå/ Inauris. Volck Hhh4v].*

W charakterystycznych połączeniach: kołtka złote (3); *dać kołtka, nosić* (2), *wziąć; nadać kołtkow.*

2. [*Kołtun, rzekoma choroba włosów: »kołtka«: w Ruři podgórnéy ku Węgróm/ nářtály teź kołtka/ niemoc dźiwna/ co głowę wielkimi bólåmi trapiąc włosy powije y pokurczy/ yže iákoby gwoździ albo kołtkow ich řłowem Zwyczajnyin mówiąc w około náwiělzał. OczkoPrzymiot 10.]*

Synonimy: 1. kołeczko, nauszka, nausznic, nausznic; 2. gwoździec.

Cf [KOLTUN]